

священника до людей. Тратиться пошана і повага обох сторін. Пишеться до Владики і Консисторії, пишеться про зміну священника, або сам священник просить зміни. Ну, і приїде другий — інший, та за якийсь час діється то само, і так в безконечність. На цім трапляється громада, священник і Рідна Церква.

Такий спосіб поступовання тягне за собою втрату пошани і поваги громадин до себе, до своєї влади церковної, до священників і з цього повстає хаос, який приносить шкоду всім нам українцям, котрим справді лежить добро наше на серці. Через невміння жити по вимогам демократичного способу правління, праця і хотіння наше не має успіху ані не поліпшає долі нашій Україні.

Щоби цього не було, ми всі, так миряни як і священники, мусимо розуміти, що Українська Православна Церква є нашою, що ми її хотіли, маємо і мусимо шанувати, що священники є наші, що ми їх хотіли, маємо, а яких маємо, таких обов'язані шанувати і з ними годитися, а вони з нами і разом працювати. Що Владика є наш і не диктує нам, ані не каже записувати на себе майна церковного; що наша Консисторія, яка нами вибрана і цему уряду ми обов'язані підчинятись та його шанувати, а тим вшануємо самі себе, наше українське ім'я, нашу традицію і віру батьків та найбільшу виразницю того Українську Православну Церкву, яка нам світить в дорозі до Бога і до майбутньої Соборної Української Держави.

о. С. М.

ВІСТІ З УКРАЇНИ.

Не зважаючи на те, що вже є зерно нового врожаю, большевицька влада в Україні видала розпорядження про те, щоби не випкати хліба з чистої муки. Виключення робиться лише для лікарень, але в обмеженій кількості і за дозволом спеціальної комісії.

Україна уявляє з себе правильний військовий табор. По більших містах і промислових центрах, як Донбас, Дніпропетровськ, Миколаїв, Одеса військові гарнізони побільшено в 3-4 рази. Пояснюється це побоюванням робітничих розрухів, які зараз, на тлі загального голоду, були би небезпечні для існування большевицького режиму. Не маючи змоги забезпечити харчування промислових осередків, большевики зарядили контроль робітничих та адміністраційних кадрів на совітських підприємствах.

В першу чергу звільняють некваліфікованих робітників, головним чином селян, що поступили на фабрики та заводи протягом 1931 та 1932 років. Зважаючи на те, що безробітний не має права користатися навіть в самій обмеженій кількості продуктами робітничих кооперативів, — звільнення з фабрик рівнозначне з засудженням на голодну смерть. У зв'язку з цим настрої серед робітництва надзвичайно ненадійні. В Донбасі дійшло до сутички між робітниками і військом, підчас якої три робітники забито, 8 ранено і коло 50 душ заарештовано і вивезено до Харкова. Крім того, коло 500

робітників звільнено без права вступу протягом 6-ти місяців на будь-яку іншу фабрику. У всіх робітників одібрано також хлібні картки, отже і їх засуджено та ким чином на голодну смерть.

Для охорони врожаю, при кожній сільській раді, при кожному совхозі та колхозі утворено охоронні штаби та відділи так званої легкої кавалерії, які охороняють не тільки вже зібраний хліб але й той, який стоїть на полі. Для відділів легкої кавалерії, використовують, головним чином, дітей та комсомольців.

Голодне населення потайки, коли удасться, розбирає хліб. Майже кожної ночі чути на полях стрілянину та зойки ранених. У зв'язку з е"розкраданням" хліба розв'язано 14 совхозів, а їх адміністрацію, яка складалася виключно з партійців, заарештовано та притягнуто до суду.

Ніколи ще в Україні не переводилося таких масових арештів, як зараз. Всіх заарештованих вивозять з України на примусові роботи. Серед заарештованих великий відсоток бувших партійних, яких вичищено з партії, як "петлюрівців".

Мануїльський — голова київської обласної комісії по партійній чистці, офіційно заявив співробітникам совітської преси:

"Виключені з партії часто глузують з партії та з радянської влади. Були випадки, коли вигнані з партії петлюрівські агенти майже одверто ставали на шлях зриву урожайної компанії. Бувають і такі випадки, коли вичищені з партії злочинні елементи продовжують залишатися на своїх місцях, під носом у районного партійного комітету та радянських органів влади, продовжуючи й далі розвалювати працю колхозів".

У зв'язку з голодом і терором сепаратистичні настрої охоплюють все населення України. Постишев, фактичний диктатор в Україні, признався, що "класові вороги та українські шовіністи зручно агітують у партійних масах проти московського центру".

Весь большевицький апарат в Україні пересякнутий невдоволенням і поступово розвалюється. Непевність свого становища Москва намагається рятувати випробуваними методами арештів, висилок і терору. Серед заарештованих комуністи польського парламенту української національності, них знаходяться і бувші депутати які втікли з Польщі.

СТУДІ УКРАЇНОЗНАВСТВА.

7 жовтня б. р. при Українській Господарській Академії в Подєбрадах відбулося офіційне відкриття трьохсеместрових курсів Українознавства позаочною метою навчання. Протягом першого семестру висилатимуться студентам лекції з Історії України та Уместрах буде дано лекції з Української культури, Української літератури, Фізичної географії України, Економічної географії України Історії українського громадського руху в XX ст. та Націології. В справах курсів зголошуватися на адресу: Ukrajinska Hospodarska Akademie. Podebrady. Czechoslovakia.